

Sygn. akt II CZ 88/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Z. K.
przy uczestnictwie A. K.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2015 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 24 lipca 2014 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Ł. postanowieniem z dnia 30 maja 2014 r. sprawdził wartość przedmiotu zaskarżenia wskazaną przez uczestniczkę A. K. w skardze kasacyjnej jako kwota 151.896 zł, ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia jako kwotę 41.500 zł, odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki jako niedopuszczalną.

Uczestniczka A. K. wniosła zażalenie na powyższe postanowienie w części dotyczącej odrzucenia skargi kasacyjnej, z wnioskiem o rozszerzenie, w oparciu o art. 380 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zakresu jego rozpoznania poprzez zbadanie prawidłowości postanowienia o ustaleniu wartości przedmiotu zaskarżenia jako kwoty 41.500 zł.

Wniosek uczestniczki o zwolnienie od kosztów sądowych został oddalony postanowieniem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 30 czerwca 2014 r., którego odpis doręczono jej pełnomocnikowi w dniu 8 lipca 2014 r. Opłata od zażalenia została uiszczona po terminie, co stanowiło podstawę jego odrzucenia postanowieniem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 24 lipca 2014 r.

Uczestniczka wniosła zażalenie na powyższe postanowienie w części dotyczącej odrzucenia zażalenia, z wnioskiem o rozszerzenie, w oparciu o art. 380 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zakresu jego rozpoznania poprzez zbadanie prawidłowości postanowienia o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych. Skarżąca zarzuciła naruszenie art. 102 ust. 1 u.k.s.c. poprzez niezasadną odmowę zwolnienia od kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury zażaleniem na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucającym skargę kasacyjną z powodu jej nieopłacenia można objąć także postanowienie o oddaleniu wniosku o zwolnienie skarżącego z obowiązku uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej, które jako niekończące postępowania w sprawie nie podlega samodzielnemu zaskarżeniu (por. m.in. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2009 r., IV CZ 75/09, z dnia 17 kwietnia 2013 r., V CZ 127/12, z dnia 16 września 2014 r., V CZ 127/12).

Zgodnie z art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.) o zwolnienie od kosztów sądowych może się ubiegać osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Oświadczenie musi podawać szczegółowe informacje o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania. Skarżąca, kwestionując odmowę zwolnienia od kosztów sądowych, nie wykazała w dostateczny sposób okoliczności podważających ocenę Sądu w tym przedmiocie. Materiał dowodowy wskazywał na prowadzenie w przeszłości przez uczestniczkę i wnioskodawcę działalności gospodarczej o stosunkowo znacznych rozmiarach, pozwalających na czynienie licznych inwestycji, w tym zakup nieruchomości i luksusowych samochodów. Okoliczność zaprzestania jej prowadzenia i prowadzenie postępowania egzekucyjnego z tytułu zadłużenia kredytowego oraz uzyskiwania świadczeń z funduszu alimentacyjnego na utrzymanie dwojga małoletnich dzieci (16 i 13- letniego, w tym jednego niepełnosprawnego) nie wystarczają dla przyjęcia, że uczestniczka nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych bez uszczerbku dla utrzymania koniecznego. Nie wskazała ona bowiem obecnych źródeł swego utrzymania ani uzasadnionych przyczyn uniemożliwiających wykonywanie przez nią zatrudnienia i osiąganie dochodów. Nie zasługuje na wiarę również twierdzenie, że źródłem tym jest wyłącznie pomoc jej rodziców. Uczestniczka posiada ponadto składniki byłego majątku wspólnego i z tego tytułu zobowiązana jest do spłaty na rzecz wnioskodawcy w kwocie 129.140 zł.

W tym stanie rzeczy brak podstaw, aby zakwestionować postanowienie Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 30 czerwca 2014 r. oddalające wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, a tym samym podważenia zaskarżonego postanowienia odrzucającego zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej, od którego nie została uiszczona należna opłata.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie jako bezzasadne.

